

Formanden: Eksemplarer af det frem-satte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg an-gaaende Forslag til Vandløbslov, til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Land-væsenstretter.

Valgt blev: *N. P. Nielsen, Severin Hansen, Kr. Johansen, Alfred Kristensen, Marinus Larsen, Marius Sørensen, Wittrup, Bjerg, Johannes Jensen, Nielsen-Man, Gu-diksen, Fr. Kristiansen, Foss, Jørgen Jørgen-sen og Korsgaard.*

Den næste Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Kønssygdomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1265).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Bekæmpelse af Kønssygdomme. Lovforslaget er i det væsentligste udarbejdet paa Grundlag af en Betænkning, som er afgivet af et af Indenrigsministeriet nedsat Udvalg til Revision af Loven af 30. Marts 1906 om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men dog fremhæve nogle af de vigtigste Bestemmelser.

I Lovforslagets §§ 3 og 21 foreslaas Patienternes Pligt til at underkaste sig Under-søgelse og eventuel Behandling for Kønssygdomme udvidet saaledes, at ogsaa Personer, der har Grund til at formode, at de lider af Kønssygdom, er forpligtede til at gaa til Læge og over for Lægen at opgive Navn, Stilling og Bopæl og de nødvendige Oplysninger med Hensyn til, af hvem de kan være blevet smittet. Ved Lovforslagets § 11 er der for at opnaa en effektiv Bekæmpelse af Smitteudbredelsen paalagt alle Læger Pligt til at søge Smittepredere opsporet, og i §§ 12—15 er der givet nærmere Regler om, hvordan denne Smitteopsporing skal foregaa, idet den centrale Myndighed med Hensyn til Smitteopsporingen i Tilfælde, hvor den volder Vanskelighed, er henlagt til Embedslægerne.

Som en Nydannelse i Lovforslaget skal jeg endvidere nævne Reglerne i § 2, Stk. 2, § 5, Stk. 2, og § 19, Stk. 2. Herefter skal der, saa snart Antallet af Læger med Anerkendelse som Specialist i Hud- og Kønssygdomme tillader det, i hvert Amt søges ansat en Speciallæge, der knyttes til Amtets offentlige Sygehus som Konsulent vedrørende Bekæmpelse af Kønssygdomme.

Lovforslaget har været Genstand for en meget indgaaende Udvalgsbehandling i det andet høje Ting og er efter Forslag af mig undergaaet forskellige Ændringer. Den vigtigste af disse Ændringer er Bestem-melsen i § 17, Stk. 3, hvorefter enhver, som i Henhold til Lovens Bestemmelser tvangs-indlægges paa Sygehus, ved Indlæggelsen gøres bekendt med, at den af Politiet truffene Beslutning om Indlæggelsen kan forelægges Retten til Afgørelse. Fremføttes Begæring herom, skal Sagen inden 24 Timer forelægges for vedkommende Underret, idet dog Be-gæringen ikke har opsættende Virkning. Omkostningerne ved saadanne Sagers Indbringelse for Retten udredes normalt af det offentlige. Endvidere kan efter § 17, Stk. 5, saafremt Begæring om Udskrivning afslaaes, Udskrivningsspørgsmaalet begæres forelagt Retten til Afgørelse.

Et andet Punkt, som har været ind-gaaende drøftet under Udvalgsbehandlingen i Folketinget, er Bestemmelserne i Lovfor-slagets §§ 5—7, der i Overensstemmelse med det sagkyndige Udvalgs Indstilling opretholder den nuværende Ordning, hvor-efter Behandlingen for offentlig Regning er koncentreret hos Embedslægerne, de visiterende Læger og i København de særlige Klinikker.

Et Mindretal i Folketingsudvalget havde stillet et Ændringsforslag gaende ud paa, at alle praktiserende Læger skulde have Adgang til at behandle Kønssygdom for offentlig Regning. Jeg er ganske enig med Folketingsudvalgets Flertal i, at det ikke vil være rigtigt paa dette Punkt atforlade den bestaaende Ordning, idet det saavel af Hensyn til Kontrollen med Udgifterne som navnlig af Hensyn til Smitteopsporingen er af stor Betydning, at den offentlige Be-handling er koncentreret hos Embedslæger, visiterende Læger og offentlige Klinikker. Der lægges imidlertid ikke herved Patienterne Hindringer i Vejen for at gaa til den Læge, de selv ønsker, men hvis de ønsker sig behandlet for offentlig Regning, maa det ske hos særligt antagne Læger.

Loven skal træde i Kraft den 1. Oktober 1947 og forelægges til Revision i Rigsdags-samlingen 1951—52.